

317

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1970 r.

w sprawie stawek wpłat z zysku do budżetu państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie § 6 ust. 2 pkt 1 uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 40, poz. 294) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stawki wpłat z zysku do budżetu przedsiębiorstw przemysłowych podległych radom narodowym z wyłączeniem wypadków, o których mowa w § 2 i 3, ustala się zależnie od rentowności według poniższej tabeli:

Przy rentowności w procentach			od każdej części zysku stawka wpłat do budżetu wynosi w procentach:
ponad		do	
—	—	7	70
7	—	10	80
10	—	15	90
15	—	—	95

2. Za rentowność w rozumieniu ust. 1 uważa się stosunek wyniku finansowego, po potrąceniu zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa i zysku nieprawidłowego, zysku nadmiernego i szczególnie nadmiernego oraz oprocentowania środków trwałych, do kosztów sprzedaży ogółem, za które uważa się koszty własne sprzedaży produkcji,

usług i materiałów oraz koszty handlowe związane z utrzymaniem własnej sieci detalicznej (np. sklepów fabrycznych).

3. Wpłata z zysku do budżetu obliczana jest od zysku zmniejszonego o oprocentowanie środków trwałych.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, w których usługi dla ludności stanowią ponad 50% łącznej wartości sprzedanej produkcji i usług, dokonują wpłat z zysku do budżetu w wysokości 25% zysku z całokształtu działalności.

2. Pozostałe przedsiębiorstwa dokonują wpłat z zysku do budżetu z działalności usługowej w wysokości 25% zysku pod warunkiem, że wyniki usług są wyodrębnione w ewidencji księgowej i wartość usług dla ludności stanowi co najmniej 50% łącznej wartości usług; jeżeli wartość usług dla ludności stanowi mniej niż 50% łącznej wartości usług, stawkę wpłaty do budżetu w wysokości 25% stosuje się tylko do zysku z usług dla ludności.

§ 3. Dla jednostek skupu i zaopatrzenia państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego ustala się jednolitą stawkę wpłat z zysku do budżetu w wysokości 65% zysku zmniejszonego o oprocentowanie środków trwałych.

§ 4. Przepisy zarządzenia stosuje się również do zakładów działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, podległych zjednoczeniu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

318

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 27 listopada 1970 r.

w sprawie zwalczania szkodników magazynowych artykułów spożywczych, produktów rolniczych i pasz.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1970 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o zwalczaniu szkodników magazynowych artykułów spożywczych, produktów rolniczych i pasz (Monitor Polski Nr 35, poz. 273) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, których przedmiotem działalności jest produkcja przemysłowa, przechowywanie, przewóz lub obrót artykułami spożywczymi, produktami rolniczymi i paszami, zwanymi w dalszej treści zarządzenia „towarami”, obowiązane są do zwalczania szkodników magazynowych, a w szczególności wymienionych w załączniku do zarządzenia.

2. Ochroną przed szkodnikami magazynowymi powinny być objęte towary oraz hale produkcyjne, magazyny, środki transportu i opakowania, w których są produkowane, przechowywane, transportowane i pakowane artykuły spożywcze, produkty rolnicze i pasze. Zwalczanie szkodników magazynowych powinno odbywać się przede wszystkim przez stosowanie zabiegów profilaktycznych, zabezpieczających przed porażeniem tymi szkodnikami metodami mechanicznymi, fizycznymi i chemicznymi.

§ 2. 1. Jednostki wymienione w § 1 ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, obowiązane są przynajmniej jeden raz w roku przeprowadzać dezynsekcję środkami chemicznymi pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych, wymienionych w § 1 ust. 2. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia skuteczności zabiegu dezynsekcji oraz ze względu na zdrowotność towaru, dezynsekcja powinna być przeprowadzona po uprzednim opróżnieniu tych pomieszczeń z towaru.

2. Częstotliwość dokonywania dezynsekcji środkami chemicznymi pomieszczeń magazynowych jednostek Urzędu Rezerw Państwowych określi Prezes Urzędu Rezerw Państwowych.

3. Towary porażone szkodnikami w stopniu przekraczającym wymagania przewidziane w obowiązujących normach przedmiotowych powinny być poddane dezynsekcji w szczególnych warunkach oraz metodami zapewniającymi skuteczność zabiegu zwalczania szkodników magazynowych.

4. Środki transportu należy poddać zabiegom skutecznie niszczącym szkodniki każdorazowo po przewozie towarów porażonych szkodnikami.

5. Opakowania z tkanin powinny być poddane dezynsekcji lub innym skutecznym zabiegom odkażającym niezwłocznie po stwierdzeniu porażenia szkodnikami magazynowymi, a w razie braku warunków do przeprowadzenia tych zabiegów na miejscu opakowania takie powinny zostać oddzielone od pozostałych opakowań i niezwłocznie odesłane na miejsce wskazane przez dostawcę w celu przeprowadzenia dezynsekcji lub innych skutecznych zabiegów odkażających.

6. Zwalczanie szkodników magazynowych środkami chemicznymi dopuszczalne jest jedynie w wypadkach, gdy metody mechaniczno-fizyczne nie są wystarczająco skuteczne.

7. Do zwalczania szkodników magazynowych mogą być stosowane wyłącznie środki chemiczne przeznaczone do tego celu.

§ 3. Zwalczanie szkodników magazynowych przez stosowanie zabiegów profilaktycznych metodami mechaniczno-fizycznymi oraz przy użyciu powszechnie dostępnych środków chemicznych znajdujących się w obrocie jednostki wymienione w § 1 ust. 1 obowiązane są prowadzić we własnym zakresie. Wykonywanie innych zabiegów powinno być zlecone zakładom wymienionym w § 4 ust. 1.

§ 4. 1. Przeprowadzanie innych zabiegów zwalczania szkodników magazynowych niż wymienione w § 3, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ust. 4, należy do zakładów Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu, zwanych w dalszej części zarządzenia „zakładami”.

2. Do zakresu działania zakładów należy w szczególności wykonywanie usług w zakresie zwalczania szkodników magazynowych za pomocą dezynsekcji chemicznej w towarach, opakowaniach, pomieszczeniach produkcyjnych i magazynach oraz w środkach transportu służących do przewożenia towarów.

3. Zakłady przeprowadzają zwalczanie szkodników magazynowych odpłatnie według obowiązujących cenników. Usługi w tym zakresie zakłady wykonują na podstawie rocznych i wieloletnich umów, zawieranych z jednostkami wymienionymi w § 1 ust. 1.

4. Jednostki wymienione w § 1 ust. 1, jeżeli mają do tego odpowiednie warunki i urządzenia, mogą za zgodą zakładów przeprowadzać dezynsekcję chemiczną, o której mowa w ust. 2, we własnym zakresie. Zgoda taka nie jest wymagana w odniesieniu do jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

5. Dopuszczenie do obrotu lub bezpośredniego spożycia towarów poddanych dezynsekcji chemicznej może nastąpić na podstawie zaświadczenia zakładów, stwierdzającego po zbadaniu laboratoryjnym, że pozostałość środków chemicznych po odwietrzeniu towaru mieści się w granicach norm ustalonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Ministrowie (kierownicy centralnych urzędów) sprawujący nadzór nad jednostkami, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą wydawać przepisy szczegółowe, określające sposoby zwalczania szkodników magazynowych w podległych i nadzorowanych przez siebie jednostkach, a jeżeli chodzi o środki transportu — także warunki stosowania zabiegów zwalczania tych szkodników.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, powinny być wydawane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu, Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: S. Gucwa

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 27 listopada 1970 r. (poz. 318).

WYKAZ NAJCZĘŚCIEJ SPOTYKANYCH SZKODNIKÓW MAGAZYNOWYCH PODLEGAJĄCYCH ZWALCZANIU

I. Roztocze.

1. <i>Acarus siro</i> L.	rozkruszek mączny
2. <i>Acarus farris</i> Oud	rozkruszek polowy-magazynowy
3. <i>Rhizoglyphus echinopus</i> F. et R.	rozkruszek korzeniowy
4. <i>Tyrophagus longior</i> Gery	rozkruszek wydłużony
5. <i>Tyrophagus casei</i> Oud	rozkruszek serowy
6. <i>Tyrophagus putrescentiae</i> Schr.	rozkruszek drobny
7. <i>Tarsonemus retifex</i>	brak polskiej nazwy
8. <i>Chortoglyphus arcuatus</i> Fr.	roztoczek nagi
9. <i>Glycyphagus domesticus</i> Deg.	roztoczek domowy
10. <i>Glycyphagus destructor</i> Schr.	roztoczek owłosiony
11. <i>Gohieria fusca</i> Oud	roztoczek brunatny
12. <i>Carpoglyphus lactis</i> L.	roztoczek suszony
13. <i>Cheyletus eruditus</i> Schr.	sierposz rozkruszkowiec
14. <i>Pediculoides ventricosus</i> Newp.	brzuchacz drapieżny

II. Chrząszcze.

1. <i>Acanthoscelides obtectus</i> Say	strąkowiec fasolowy
2. <i>Bruchus pisorum</i> L.	strąkowiec grochowy
3. <i>Calandra granaria</i> L.	wołek zbożowy
4. <i>Calandra oryzae</i> L.	wołek ryżowy
5. <i>Calandra Dea-mais</i> Motsch.	wołek kukurydziany
6. <i>Latheticus oryzae</i> Waterh	czarnuch ryżowiec
7. <i>Laemophloeus ferrugineus</i> Stephens	rozplaszczyk rdzawy
8. <i>Oryzaephilus surinamensis</i> L.	spichrzek surinamski
9. <i>Ptinus fur</i> L.	pustosz kradnik
10. <i>Rhisopertha dominica</i> F.	kapturzik zbożowiec
11. <i>Sitodrepa panicea</i> L.	żywiak chlebowiec
12. <i>Spermophagus subfasciatus</i> Boh.	ziarnojad brazylijski
13. <i>Tenebrio molitor</i> L.	mącznik młynarek
14. <i>Tenebriooides mauritanicus</i> L.	ukrytek maurytański

15. <i>Trogoderma granarium</i> Everts	łaszcz koprowiec (skórek zbożowy)	4. <i>Sitotroga cerealella</i> Oliv.	skośnik zbożowiaczek
16. <i>Tribolium castaneum</i> Herbst.	trojszyk gryzący	5. <i>Tinea granella</i> L.	mól ziarniak
17. <i>Tribolium confusum</i> Duval	trojszyk ulec	IV. Gryzki.	
18. <i>Blatella germanica</i> L.	karaczan prusak	1. <i>Liposcelis divinatorius</i> Müll	psotnik kołatek
19. <i>Blatta orientalis</i> L.	karaczan wschodni	2. <i>Atropos pulsatorium</i> L.	psotnik zakamarnik
20. <i>Lasioderma serricornis</i> F.	świdrzyk cygarowiec	V. Błonkówki.	
III. Motyle.		1. <i>Menomorium pharaonis</i> May	mrówka faraona
1. <i>Ephestia kuehniella</i> Zell	mklik mączny		
2. <i>Ephestia elutella</i> Hbn.	mklik prochniczek		
3. <i>Plodia interpunctella</i> Hbn.	omacnica spichrzanka		

319

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 20 listopada 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wprowadzania do ewidencji gruntów zmian we władaniu gruntami.

Na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 13 maja 1960 r. w sprawie wprowadzania do ewidencji gruntów zmian we władaniu gruntami (Monitor Polski z 1960 r. Nr 46, poz. 222, z 1962 r. Nr 48,

poz. 234, z 1964 r. Nr 17, poz. 80, z 1965 r. Nr 69, poz. 400 oraz z 1967 r. Nr 47, poz. 235) wyrazy „do dnia 31 grudnia 1970 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1975 r.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Rolnictwa: w z. *A. Kacala*Minister Gospodarki Komunalnej: *Z. Drozd*

320

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 20 listopada 1970 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (Monitor Polski z 1955 r. Nr 63, poz. 749 i z 1959 r. Nr 26, poz. 122) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 5 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 5. 1. Kapitanaty w portach: Gdańsk, Gdynia i Szczecin tworzy Minister Żeglugi.
 2. Kapitanaty i bosmanaty w pozostałych portach morskich tworzy dyrektor właściwego terytorialnie urzędu morskiego.”
- 2) w § 7:
 - a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) nadzór nad wykonywaniem pilotażu, holownictwa i cumownictwa w portach: Gdańsk, Gdynia i Szczecin oraz wykonywanie tych czynności w pozostałych portach”;
 - b) skreśla się pkt 7,
 - c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
 - „11) wykonywanie innych zadań wynikających z odrębnych przepisów”;

3) w § 8 wyrazy „Minister Żeglugi tworzy obwody ochrony wydm i lasów” zastępuje się wyrazami „dyrektor urzędu morskiego tworzy obwody i obchody ochrony wybrzeża”;

4) w § 9 wyrazy „Minister Żeglugi może powoływać w ramach urzędów morskich inspektorów rybołówstwa morskiego” zastępuje się wyrazami „dyrektor urzędu morskiego może tworzyć w ramach urzędu morskiego inspektoraty rybołówstwa morskiego”;

5) w § 10:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Kapitana portu w portach: Gdańsk, Gdynia i Szczecin powołuje i odwołuje Minister Żeglugi na wniosek dyrektora właściwego terytorialnie urzędu morskiego”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kapitana i bosmana w pozostałych portach morskich powołuje i odwołuje dyrektor właściwego terytorialnie urzędu morskiego.”;

6) w § 11 skreśla się wyrazy „po uzgodnieniu z Państwową Komisją Etatów”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *J. Szopa*